

Легалізація проституції в Україні. Перші спроби.

Здається, що зовсім нещодавно усі українські ЗМІ активно висвітлювали інформацію щодо «незвичайного» для українського населення та в цілому законодавства – нового законопроекту, який мав би узаконити професію проституції в Україні та надати повіям статус фізичних осіб-підприємців, які надають послуги інтимного характеру на платній основі. Тож, першим, хто наважився створити «комфортні умови» для секс-робітників, став народний депутат Андрій Немировський, який вважає, що проституція – це такий самий вид підприємницької діяльності, як й торгівля, якій мають надати «право на життя» за усіма законами України. Чи можливо це?

Відповідно до законопроекту №3139, який чекає на свій розгляд, повія – фізична особа-підприємець, який надає та виконує послуги інтимного характеру на платній основі; проституція – вид підприємницької діяльності, метою якого є надання інтим-послуг(інтимного, еротичного характеру та демонстрування тіла іншим особам, що відбувається на платній основі), а сам секс-заклад – юридична особа, де надаються подібні послуги. Крім цього, Немировський пропонує закріпити обов'язок, щодо «першопроходьців» у встановленому законодавством порядку попередній та періодичний медичний огляд, а других – ідентифікувати відвідувачів шляхом пред'явлення документа із засвідченням віку, оскільки за законом України особам, яким не виповнилося 18 років, відвідування секс-закладів забороняється.

Та більше, законопроект дозволяє розміщуватись подібним закладам у будь-яких місцях, за виключенням будівель державних органів та органів місцевого самоврядування, навчальних закладів, дитячих установ, у будівлях, які належать релігійним організаціям, у незавершених будівлях та закладах культури тощо. А сама держава має сприяти розвитку секс-закладів, вживати будь-які заходи задля підвищення іміджу праці повій та сприяти діяльності професійних спілок та громадських організацій у сфері проституції.

Зазначимо й той факт, що крім самого автора законопроекту, «за» легалізацію проституції в Україні виступив ще один народний депутат – Михайло Гаврилук, він же «козак Гаврилук», ех-голова столичної поліції – Олександр Терещук та колишній Міністр розвитку економіки, торгівлі і земельних ресурсів України – Тимофій Милованов.

Проте, не дивлячись на таких «серьезних» однодумців, законопроект не знайшов відклику в інших представників ВРУ й було відкликано самим паном Андрієм, який вважає, що сама Україна не готова до такого кроку через



громадські стереотипні уявлення про жінок легкої поведінки та зацікавленість певних осіб тримати секс-бізнес «у тіні» через його прибутковість.

Європейський досвід легалізації проституції.

Засудження проституції є чи не одним із тих багатьох питань щодо готовності вступу України до ЄС, оскільки призвела до такого негативного наслідку як стигматизація особистості проститууючої особи – навішування на неї ярликів, які перешкоджають позитивним змінам та не сприяють інтеграції повій у соціум. Як зазначає М. Майоор, керівник Центру інформації про проституцію (Prostitutie Informatie Centrum) – українки чудово знають свою роботу і саме тому користуються значним попитом. У своєму інтерв'ю М.

Майоор підкреслила, що якби Україна була членом Євросоюзу та легалізувала секс-бізнес, то вона «... могла б заробляти на цьому хороші гроші», звертаючи увагу на інші європейські країни, які легалізували проституцію: Нідерланди, Німеччина, Австрія, Швейцарія, Греція та Туреччина.

Говорячи про «майбутніх колег» Євросоюзу, не можемо не згадати й про Східних та Західних сусідів. Серед країн Східної Європи, однією з найперших, хто легалізували проституцію стала Угорщина. Там професія повії прирівнюється до «індивідуальної трудової діяльності» та регулюється законами малого бізнесу. У західних ж країнах до проблеми проституції ставляться по-різному. У деяких державах – Голландії, Швейцарії, Данії, Італії вона є легальною професією. Вважається, що саме Голландія досягла успіху в цьому питанні і її досвід є чи не показовий. У цій країні жінки та чоловіки, які заробляють на життя своїм тілом, отримали рівні права з усіма іншими працюючими громадянами. Вони сплачують податки, а натомість отримують право на медичну страховку, накопичувальну пенсію та відпускні.

А в таких країнах як: Швеція, Норвегія, Франція, Північна Ірландія, Республіка Ірландії та Ісландії з точки зору закону правопорушення вчиняє клієнт/користувач, а не повія.

Тож, як ми бачимо, у деяких країнах ЄС проституція є легалізованою, проте, займатися цією роботою приїжджим забороняється. Відповідно, українки, які надають інтимні послуги в ЄС, перебувають там напівлегально, що також не дозволяє їм працювати у даній сфері офіційно і користуватися всіма наявними преференціями, які отримують легально працюючі секс-працівники країни, де вони знаходяться.

Допоміжні організації захисту секс-робітників.

За статистикою, майже кожна працівниця секс-індустрії потерпає від насилля з боку власників секс-закладу та клієнтів, не маючи захисту та власного голосу боротьби, знаючи, що будуть осуджені. Тому, проаналізувавши більшість організацій, статей та історій, взяли на себе сміливість, розповісти про допоміжні українські та світові організації, які стають на захист секс-робітників й постраждалих від будь-якого насилля, ведучи боротьбу з тими, хто вважає, що в таких людей немає прав.

<u>GENDERZ</u>	Гендер Зед – правозахисна організація, що працює з широким колом питань, які стосуються:	https://genderz.org.ua/
----------------	--	---



	<ul style="list-style-type: none"> ● сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності; ● подолання стигми по відношенню до ЛГБТ-спільноти. ● питань гендерної (не)рівності, прав жінок тощо. 	
<u>ПОВАГА. КАМПАНІЯ ПРОТИ СЕКСИЗМУ.</u>	«Повага» — це кампанія проти сексизму в медіа та політиці. Тож для нас у пріоритеті — висвітлення та реагування на кейси, пов'язані з проявами сексизму в українських медіа та на політичному рівні.	povaha.org.ua@gmail.com
<u>Amnesty International</u>	міжнародна неурядова організація, заснована у Великій Британії в 1961 році, яка ставить за мету «почати дослідження та дії, спрямовані на попередження та припинення порушень прав на фізичну та психологічну недоторканність, на свободу совісті тощо.	https://www.amnesty.org/en/

<u>ЛЕГАЛАЙФ-УКРАЇНА</u>	благодійна організація, що була побудована секс-працівниками задля захисту своїх прав та свобод.	<u>+38(050) 450 777 4</u> <u>+38(067) 450 777 4</u>
<u>CIVICUS</u>	міжнародна некомерційна організація, яка позиціонує себе як «глобальний альянс, покликаний зміцнювати дії громадян та громадянського суспільства у всьому світі».	<u>11 Avenue de la Paix</u> <u>Geneva</u> <u>Switzerland</u> <u>CH-1202</u> <u>mob.: +41.79.910.34.28</u>
<u>NCADV</u>	національна коаліція проти домашнього насилля у США.	<u>600 Грант, Люкс 750</u> <u>Денвер, Колорадо 80203</u> <u>mob.: 303-839-1852</u>

Кожна представлена у таблиці організація має контактну адресу,



поширення або гарячу лінію у випадку насилля. Лінія працює цілодобово, тому, якщо ви опинилися у скрутному становищі або вам загрожує небезпека – НЕ ВАГАЙТЕСЯ!

«Проституція» в кінематографі.

Та чи є Інтернет та соціальні мережі єдиними засобами поширення інформації про діяльність секс-робітників підбурюванням до дій, тощо? Ми вважаємо, що ні. Чому? Усе дуже просто: ще до транслявання та пропаганда проституції у соціальних мережах та просторах інтернету, на телеекранах, починають транслювати фільми, де головними героїнями-Попелюшками є саме повії, зображуючи їх майбутніми принцесами із кришталевиими чобітками. Вже починаючи із переглядів кіно багато дівчат мріють зайняти місце такої дівчини, отримуючи усе й одразу. Так, подібні фільми мають лише гарну «обгортку», що зовсім не схожа на реальність у якій ми живемо, але ж не усі розуміють, який сенс покладений у таких фільмах та про що саме хотіли наголосити режисери та сценаристи. На нашу думку, найпопулярнішим фільмом, який, до речі й відкриває наш хіт-парад, є усім відома «Красуня», де у головній ролі знялася Джулія Робертс. Як дуже цікавий факт, на самому початку кінострічка мала зовсім іншу назву... менш «казкову», так само, як і сам сюжет, який згодом, приніс акторам номінацію на «Оскар». Тож, перша назва, мала бути «3000 доларів», що має пряме відношення до фільму, оскільки головня героїня, що є повією, брала 3000 доларів за тиждень та потім, коли сценарій потрапив до «Дісней», фільм став тим, яким ми його знаємо. Проте, повертаючись до нашої теми – головним месиджем було те, що не дивлячись на навішування ярликів та неприйняття оточенням головного героя, кожна дівчина, ким би вона не була за своєю професією, заслуговує на кохання та на повагу.

На другому місці у нашому хіт-параді, опинився фільм – «Одкровення», де на відміну від Вівьен (Джулія Робертс), головна героїня – журналістка, яка через свою професію мала дуже близькі відношення із повіями для створення свого матеріалу. Іронічно, чи не так? Насправді, після перегляду кінострічки, ми залишилися дещо спантеличеними, адже, якщо фільм «Красуня» говорить нам про повагу та кохання, то «Одкровення» – навпаки, створює враження,

що головним месиджем даної стрічки є те, що жінки – це товар, а чоловіки – покупці. Але ж, люди, це не речі й не товар, який ти придбав і робиш із ним, що ти хочеш. Це особистості, що мають почуття, права та гідність, навіть, якщо ваші відносини із коханими зайшли у глухий кут. Тож, ми не рекомендуємо цей фільм до перегляду, якщо ви не готови стикнутися із реальністю, якою вона є. Без прикрас, гарних слів та солодкого присмаку.

Вона – найгарніша дівчина, що є мрією кожного чоловіка та «конкуренткою» інших жінок. Вона недоступна, сніжна Королева, що знає собі ціну. Наш хіт-парад завершує «Мелена», кінострічка, яка порівняно із іншими фільмами у нашому топі, мабуть, має найголовніший месидж – краса, це те, що змушує заздрити й навішувати ярлики. Розводити чутки так і не дізнавшись усієї правди. Головна героїня, роль якої виконала Моніка Белуччі – є дуже вродливою, чия краса зводить з розуму усіх чоловіків містечка. Та, якщо для усіх вона є сніжною Королевою, а для жінок – повією,



то для 12-річного хлопця вона є солодким плодом. Кінострічка зображає історію жінки, очима юного хлопчика, який марив красунею, уявляючи її у своєму ліжку, а згодом, коли зрозумів, що така жінка ніколи не буде із ним, почав бачити у ній повію. Тож, саме цей фільм говорить про те, що жінка – є

завжди виною в тому, що має природню красу та внутрішню силу. Що вона завжди буде винною в тому, що усі хочуть скоштувати такий солодкий плід.

Та ми, говоримо, що якими б гарними й казковими не були фільми – жінка не повія і не секс-робітниця. Це людина, яка має право на кохання, на



повагу та гідність. Людина, яка має собі ціну та безліч недоліків. Вона є ким завгодно, але не товаром.

Висновок.

Проаналізувавши інформацію, представлену у мережі інтернет, щодо питання роботи у сфері сексуальних послуг, ми можемо прийти до висновків і відповісти на питання поставлене на початку матеріалу.

Ми вважаємо, що Україна здатна перейняти досвід з організації на законному рівні роботи працівників сфери секс-послуг у Європи та зробити цей бізнес легальним та безпечним. Таким чином, якщо будуть введені необхідні пункти до закону, у яких буде прямо прописано, що надавати послуги сексуального характеру можуть тільки особи, які досягли фізичної та емоційної зрілості, те що ці особи цілком та повністю добровільно обирають цю роботу, тоді це знизить ризики з якими щоденно стикаються працівники цієї сфери. Такі міри допоможуть запобігти загрозам життя, здоров'я як фізичного так і психічного, що часто зустрічається у зв'язку з насильством за нелегальний найм на таку роботу проти волі особи, яка буде надавати послуги сексуального характеру.

Звичайно проблеми можуть виникнути не на рівні прийняття такого закону, а на рівні сприйняття його громадянами нашої країни- спокійно і без осуду. Толерантність- риса характеру , яку поки демонструють меншість громадян, звертаючи увагу на відношення до ЛГБТ спільнот та інших меншин у інтернеті, як приклад. Людська природа не може сприймати усе нове спокійно, бо за природою ми запрограмовані реагувати на щось нове як на загрозу. За цим законопроектом є перелік будівель, де заклади, у яких будуть надаватися такі послуги, не повинні знаходитись, у які входять дитячі та підліткові навчальні заклади, заклади ,що представляють культурну цінність, тощо.

Щодо Європейського досвіду у легалізації проституції, розглядаючи законодавство з приводу надання сексуальних послуг, у деяких країнах вона повністю легалізована, а у інших- легалізована частково. Проте, у багатьох країнах громадяни України, як приїжджі, не можуть працювати повністю

легально через відсутність легалізації діяльності секс-індустрії в Україні. Тоді як легалізація сприятиме створенню позитивного іміджу і не надання осуду на таку професію, яку людина обрала цілком свідомо і за своїм бажанням, при цьому не завдаючи ніяким чином шкоди іншим людям.

На створення іміджу працівників сфери сексуальних послуг багато років або «прикрашався» кіноіндустрією для створення цікавої кінострічки, яку будуть передивлятися глядачі, формуючи у свідомості стереотипний образ, який час від часу видозмінювався, надаючи портрету нові риси. Таким чином, романтизуючи цю професію, або навпаки створюючи сприятливий ґрунт для суспільного осуду, коли професія була обрана через складні життєві умови або взагалі не з власного бажання особи.

Будь-яка професія обрана людиною за власним бажанням, яка при тому не спричиняє шкоди іншим людям не повинна бути винесена на людський осуд, а права працівників будь-якої сфери повинні бути захищені та



упорядковані законодавством.

Презентація.

<https://readymag.com/u1803181450/3312344/>